

دوشنبه 8 اردیبهشت 1399 - 3 رمضان 1441 - 27 آوریل 2020

شهادت سروان خلیان "علی اکبر شیروودی" (1360 ش)

شهادت پسران خلیان "علی اکبر شیروودی" (1360 ش)، شهید علی اکبر شیروودی از خلیانان ماهر و متعهد هوانیروز ارتش جمهوری اسلامی ایران بود. شهید شیروودی پس از پیروزی انقلاب اسلامی، با مزدوران بیگانه و منافقین در غرب ایران مقابله کرد و در پاک‌سازی این منطقه از عناصر آشوب‌گر وابسته به بیگانگان، نقش بسزایی داشت. با شروع جنگ تحمیلی عراق علیه ایران، سروان شیروودی به صف رزمندگان پیوست و بارها مواضع دشمن بعثی را در سخت‌ترین شرایط، هدف حملات هوایی قرار داد. شهید شیروودی در یکی از این عملیات‌ها، پس از انجام موفقیت‌آمیز مأموریت خود، به آرزوی دیرینه‌اش یعنی شهادت در راه خدا رسید. او علاوه بر کاردانی در زمینه‌های نظامی، فردی خود ساخته و با اخلاص بود. وفات "قاضی سعید بن سناء الملك" (ادیب مصری 608 ق)، ابوالقاسم هبة‌الله بن جعفر ملقب به قاضی سعید ابن سناء الملك در سال 545 ق در قاهره به دنیا آمد. او قرآن، نحو و برخی علوم دیگر را فرا گرفت و با سرودن قصایدی در مدح صلاح‌الدین ایوبی و نیز قاضی فاضل، نبوغ خود را آشکار نمود. پس از این که وی در فنون بلاغت و نویسندگی تبخّر و تجربه‌ای کسب کرد، قاضی فاضل او را در امور ولایت مصر به کار گماشت ولی آن چه بیشتر باعث شهرت و بلندی آوازه‌ی ابن سناء‌الملک شد، تدوین اصول و قواعد مؤشحات است. دیوان شعر او در موضوعات گوناگون از جمله توصیف روز عاشورا و شهادت امام حسین(ع) و... سروده شده است.

حلت آیت الله میرزا هاشم آملی "میرزا هاشم آملی" فقیه نامدا، شیعہ (1413 ق)، آیت الله میرزا هاشم آملی در سال 1322 قمری در روستای "پردیمه لاریجان" آمل دیده به جهان گشود. پس از آموختن قرآن و گذراندن تحصیلات ابتدایی، علاقه‌ی سرشار او به علوم دینی، وی را به آمل و از آن جا به تهران کشاند. در مدرسه‌ی علمیه‌ی سپهسالار تهران که در آن زمان زیر نظر آیت‌الله سید حسن مدرس اداره می‌شد اقامت نمود. وی به علت هوش و ذکاوت زیادش در تهران از محضر اساتیدی چون سید محمد تنکابنی و میرزا ابوالحسن شعرانی استفاده نمود. پس از مدتی به قم عزیمت نمود و از محضر اساتیدی چون آیت‌الله حائری، حجت کوه کمره‌ای و شاه‌آبادی استفاده شایانی برد. پس از اخذ اجازه‌ی اجتهاد، به نجف اشرف مشرف شد و از دروس فقه و اصول میرزای نائینی، سید ابوالحسن اصفهانی و آقاضیاء عراقی کسب فیض نمود. این عالم ربانی و فقیه بزرگوار علاوه بر تحصیل به تدریس نیز پرداخت و بعدها حلقه‌ی درس خارج خود را تشکیل داد. حضرات آیات میرزا جواد تبریزی، ناصر مکارم شیرازی، عبدالله جوادی آملی، احمد آذری قمی، سید جعفر کریمی، هادی معرفت، اسماعیل صالحی مازندرانی، سید علی محقق داماد، محمد محمدی گیلانی و ده‌ها عالم فاضل از جمله شاگردان این بزرگوار می‌باشند. میرزا هاشم آملی همچنین در امور سیاسی و مبارزه علیه رژیم ستم‌شاهی بسیار فعال بود و نقش مثبتی در حمایت از امام راحل(ره) و انقلاب اسلامی داشته است. آثاری چون بدایع الافکار، حاشیه بر عروة الوثقی، کتاب الصلاة و تقریرات دروس آیت‌الله حائری از وی به جای مانده است. سرانجام این عالم ربانی در چهارم رمضان سال 1413 ق برابر با هفتم اسفند 1371 ش در 91 سالگی دار فانی را وداع گفت و در مسجد بالاسر حرم حضرت معصومه(س) به خاک سپرده شد.

تأسیس دادگاه تفتیش عقاید معروف به "انکدسیون" در اسپانیا (1231 م) هم‌زمان با یورش سپاهیان صلیبی به مناطق شرقی، واقعه مهم دیگری نیز روی داد که سرآغاز دوران مخوف انکیزسیون یا تفتیش عقاید در تاریخ مسیحیت به شمار می‌رود. در این زمان که پاپ اینوسان سوم فرمان‌روایی داشت، وی دستور تشکیل دادگاه تفتیش عقاید را صادر کرد و از این پس، این دادگاه در سراسر اروپا به کار پرداخت. در واقع، اینوسان سوم در عقاید خود بسیار لجوج و سرسخت بود و به هیچ وجه تحمل شنیدن عقیده و نظری را برخلاف رای خود نداشت. به همین جهت کسانی که جرأت نظری مخالف رای و نظر او ابراز کنند از سلاطین وقت گرفته تا افراد عادی تکفیر می‌شدند. این دادگاه در 27 آوریل 1231 م در اسپانیا نیز تأسیس شد و دوره جدیدی از خشونت و قساوت را در این سرزمین آغاز کرد. پاپ‌ها در این زمان، از سلاطین و فرمان‌روایان سرزمین‌های مسیحی می‌خواستند که در سرکوبی ملحدین، یعنی هر کس که از اوامر آنها سرپیچی می‌کند، با ماموران کلیسا همکاری داشته باشند وگرنه خود، ملحد و سزاوار عقوبت خواهند بود. از آن طرف، سلاطین و شاهزادگان و حکام محلی از بیم تکفیر که ممکن است به قیمت جانیشان تمام شود، به فرامین پاپ گردن می‌نهادند. کسانی که به اتهام الحاد و سرپیچی از فرامین الهی که در واقع همان دستورات پاپ بود در این دادگاه‌ها محاکمه می‌شدند، حق داشتن وکیل را نداشتند و آراء محکمه قطعی و لازم‌الاجرا بود. در این دادگاه‌ها، کسانی که مظنون به بدعت‌گذاری بودند، چنانچه نمی‌توانستند بی‌گناهی خود را ثابت کنند تکفیر می‌شدند و مجازات سنگینی در انتظارشان بود. سخت‌گیری در مورد محکومان دادگاه‌های تفتیش عقاید تا آنجا بود که حتی اگر کسی ترتیب کفن و دفن آنان را می‌داد، آن شخص نیز

درگذشت "ویلیام جهن" خا، شناس مشقه، انگلیسه، (1794م) ویلیام جونز مستشرق معروف انگلیسی در 20 سپتامبر 1746م در لندن به دنیا آمد. وی از دوران کودکی و نوجوانی استعدادی سرشار داشت و پس از تحصیلات مقدماتی و متوسطه، دوره دانش‌رلم‌دانشگاه آکسفورد را طی کرد و به زبان‌رلم‌های شرقی علاقه‌رلم‌مند گردید. جونز در ابتدا زبان عربی و پس از آن زبان فارسی را فراگرفت و در 25 سالگی در خواندن و نوشتن و حرف زدن به زبان فارسی مهارت یافت. وی در سال‌رلم‌های بعد زبان‌رلم‌های چینی، سانسکریت، آلمانی، اسپانیایی، پرتغالی، عربی و ایتالیایی را آموخت و پس از فارغ‌رلم‌التحصیل شدن در حقوق، به وکالت پرداخت. ویلیام جونز در سال 1767م یک نسخه خطی مربوط به دوران نادرشاه افشار را به خواست پادشاه وقت دانمارک، ترجمه کرد و مهارت خود را در این فن به اثبات رساند. وی در سال‌رلم‌های بعد به عنوان یکی از اولین اروپاییان، غزلیاتی از حافظ، ابیاتی از مثنوی معنوی، ابیاتی از خمسه نظامی و اشعاری از فردوسی را به انگلیسی و فرانسوی ترجمه کرد و مورد ستایش بسیاری از فرهنگ دوستان قرار گرفت. جونز علاقه خاصی به زبان فارسی داشت و آن را شیرین‌رلم‌ترین زبان مشرق زمین می‌دانست. او هم‌رلم‌چنین عنوان می‌کرد که زبان فارسی یکی از غنی‌رلم‌ترین زبان‌رلم‌های عالم است و ایرانیان در سرودن اشعار عاشقانه مهارت فراوانی دارند. ویلیام جونز در سال 1784م، با همراهی چند تن از خاورشناسان انگلیسی، انجمن آسیایی بنگاله را تأسیس کرد. این انجمن به عنوان یکی از بزرگ‌رلم‌ترین انجمن‌رلم‌های علمی و ادبی جهان، دارای هزاران کتاب چاپی و خطی فارسی، عربی، هندی، سانسکریت و انگلیسی بود که در سال‌رلم‌های بعد نیز به جمع آوری و نگاهداری نسخه‌رلم‌های بسیار عالی و نفیس و ممتاز پرداخت. جونز به عنوان یکی از مشاهیر خاورشناس، هندشناس، ایران‌رلم‌شناس، زبان‌رلم‌شناس، زبان دان، نویسنده، ادیب، حقوق‌رلم‌دان و یکی از نوایغ علم و ادب به شمار می‌رفت و شاعری خوش ذوق بود و در منظومه‌رلم‌سرایی به زبان فرانسوی و انگلیسی استعداد فراوانی از خود نشان داد. ویلیام جونز سرانجام در 27 آوریل 1794م در 48 سالگی درگذشت. مستحق مجازات‌رلم‌های سنگین می‌شد. مفتش دادگاه نیز در مقابل هیچ مقامی جز پاپ پاسخگو نبود و کار خود را یک عمل الهی تلقی می‌کرد. آراء صادره از این دادگاه شامل شکنجه، تبعید، محرومیت از پست و مقام، مصادره اموال، زندان، سوزاندن و کشتن بود. وجود این دادگاه‌رلم‌ها از یک طرف باعث جمع‌رلم‌آوری ثروت و غارت اموال محکومات توسط مفتشان شد و از طرف دیگر به فروپاشی جایگاه معنوی رهبران به اصطلاح اخلاقی جامعه و بی‌رلم‌معنی شدن مفاهیم ارزشی و معنوی انجامید. دادگاه‌رلم‌های تفتیش عقاید سرانجام پس از شش قرن فعالیت جنایت بار، در 17 ژانویه 1808م تعطیل شدند.